

Kippencafetaria

.....radio-uitzendingen bevorderen de leg

Redactie

Via Piet Lubbers kwam de redactie van het Land van Lochem in het bezit van een bijzonder artikel, dat op 14 december 1951 werd gepubliceerd in De Katholieke Illustratie (Nr. 50). Het artikel vertelt het verhaal van pluimveehouder W. ten Hoopen uit Lochem. Die heeft geen omkijken meer naar zijn 1008 kippen. Ten Hoopen is namelijk in het bezit van een moderne legbatterij avant la lettre. De kippen zijn gehuisvest in hokjes van 40x50cm, de voeder- en drinkbak komt automatisch langs en de mest wordt automatisch uit de kooien verwijderd. Alleen het rapen van de eieren gebeurt nog met de hand. Om zes uur 's ochtends gaat het licht aan en twee uur later begint de radio te spelen. Dit zou de leg bevorderen.

Wij hebben dezer dagen kennis gemaakt met een kippenboer, die een grote ommekeer heeft veroorzaakt in de pluimveehouderij. Wij troffen hem in de huiskamer, verdiept in vakliteratuur, en hij had alle tijd om honderd uit te vertellen, want naar hoegenaamd geen omkijken. Zij vergen geen uur werk per dag. „Bij mijn systeem,” vertelde hij, „kan men vijfduizend kippen houden zonder dat er meer dan één man naar hoeft om te kijken.”

Deze kippenboer is de heer W. ten Hoopen

Wat doet hij dan wel? Eigenlijk niets, want de kippen, de motor en de knecht doen alles. De kippen bevinden zich in een helder wit gekalkte loods, waarin elk dier zijn eigen hok heeft, dat een oppervlakte heeft van veertig bij vijftig centimeter. Daar zijn zij gedoemd hun hele kippenleven in door

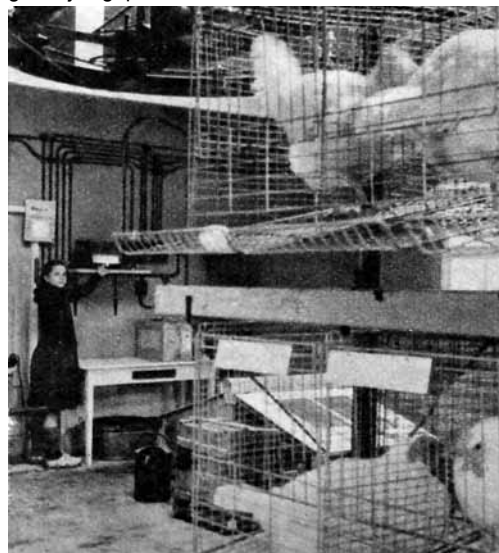
te brengen, behalve wanneer zij voor nageslacht moeten zorgen. Het zijn geen hokken in de ware zin van het woord, maar kooien van ijzerdraad, in lange rijen naast en boven elkaar geplaatst. Een motor beweegt er een voeder- en een drinkbak langs. Dit geschiedt zo langzaam, dat elke kip telkens acht minuten eten en vier minuten drinken kan. Natuurlijk moet de knecht er voor zorgen, dat de bakken steeds gevuld zijn.

Er is echter nog veel meer geautomatiseerd. Zo gaat elke ochtend om zes uur het licht aan (TL-buizen!) in de loods en 's avonds om negen uur prompt uit. Om acht uur begint de omroeper van het A.N.P. via de radio zijn nieuws te verkondigen. De ervaring heeft geleerd, dat een beetje lawaai in de loods de kippen rustiger maakt, waardoor ze meer leggen. En aangezien het te kostbaar is een

De heer W. ten Hoopen heeft verschillende buitenlandse tijdschriften bestudeerd, voordat hij in Lochem met zijn modelbedrijf begon.

De kip en het ei. Het is etenstijd en dus moeten er graantjes gepikt worden.

Hoe lang de „kippencafetaria” is, blijkt wel uit de figuur op de achtergrond, de zestienjarige assistent. De draadkooien hebben een bodem, die schuin afloopt, zodat de eieren vanzelf naar voren glijden. Dit vergemakkelijkt het weghalen. Onder de bodem loopt een zinken plaat, waarop de mest valt. De voeder- en drinkbakken schuiven op hun tocht lange de kooien de mest mee, die bij de bocht- in de openingen (op de foto rechts vlak voor de eerste „hokken”) wordt geschoven.

orkest en sprekers af te huren, gebruikt de heer Ten Hoopen de radio maar als lawaai-instrument. De mest wordt ook automatisch uit de kooien verwijderd.

Het weghalen van de eieren gebeurt met de hand; ook dat zou automatisch kunnen, maar men wil van elke kip noteren, hoeveel zij legt. Om twee redenen: met de beste leghennen wordt verder gefokt en

De zestienjarige „bedrijfsleider” voor de loods, waarin duizendacht kippen hun leven slijten. Tweemaal een kwartier per dag werken is voldoende om de pluimveestapel te verzorgen.

Land van Lochem 2011 nr. 2

bovendien: als er een kip minder gaat leggen, is zij te oud en wordt geslacht.

Zieke kippen komen in dit bedrijf veel minder voor dan elders. Er is veertig procent minder voer nodig en tachtig procent minder arbeidskracht. De opbrengst aan eieren is veel groter: het gemiddelde aantal per jaar ligt dicht bij de tweehonderdvijfentwintig, terwijl het Nederlands gemiddelde ongeveer honderdvijfenzeventig bedraagt. In Engeland heeft men al gekooide kippen, die driehonderd eieren voortbrengen; de Engelse kampioen-leghen heeft het tot vierhonderdtwintig in driehonderdzestig dagen gebracht. De dieren krijgen een mengvoeder, dat speciaal voor zulk een bedrijf is samengesteld, omdat het ook de stoffen moet bevatten ter vervanging van het groen, dat deze kippen nooit te zien krijgen. De kippencafetaria, zeggen ze te Lochem. Men heeft er om gelachen, maar is er nu trots op. En zelfs de kippen schijnen het prettig te vinden.